

סימס חוזר ליכולת

אחרי שבוע את רגלו בשנה שעברה, הוכיח וילי סימס את עצמו בהולנד

את השבוע האחרון לא ישכח וילי סימס. הכדורסלן, שהגיע להפועל תל-אביב בשנה שעברה, ועוד בטרם הכיר מקרוב את הסובבים אותו שבר את רגלו ונעדר מהמיגרש שלושה

והשאר צריכים להיות מקומיים או להזדקק באזרחות מקומית יותר משלוש שנים. וילי סימס הוא בעל אזרחות ישראלית יותר משלוש שנים, אך לא היה ברור אם איגוד הכדורסל בישראל העביר, בזמנו, תשלום של 500 מרק, כפי שדורשת ההתאחדות האירופית עבור הרשמת מתאורח.

משהתברר שסכום זה אכן שולם, היה סימס רשאי לשחק גם אם יש לקבוצה שני זרים. לאוון מרסר ומייק לארג'י.

יהודי עם כיפה

את הבשורה על היתר שיתופו קיבל סימס בשימחה גלויה: "עשיתי חגיגה אמיתית עם כל החברה". זה פתח אצלי עירון חדש בקאריירה". לשחק בגביע אירופה זה אתגר עצום. שם יכול כל כדורסלן להראות את יכולתו, ולוילי סימס יש מה להראות. אך קודם צריכה קבוצתו, הפועל

להצליח הפעם. בשנה שעברה האמינו שסימס יהיה התשובה למיקי ברקוביץ. אשתקד זה לא הלך בגלל השבר ברגלו. העובדה שוילי סימס הוכשר לשחק בגביע

סימס (בחולצה לבנה משמאל) בפריצה אוסיינית נגד "הפועל עפולה" כשר להשתתפות

אירופה תאפשר לו גם לשחק בנבחרת הלאומית. אם המאמן צבי שרף יזמינו. הוא עשוי להיות שחוס'העור הראשון שיופיע במדים הלאומיים. סימס יודע זאת ומפתיע בתגובתו: "אין לי מקום בנבחרת. פשוט יש שם שחקנים כמו מיקי ברקוביץ ודורון ג'מצי שיש להם שם ואגו והם משחקים באותו תפקיד שלי. זה לא יילך. אם המאמן רצה אותי אבוא. נבחרת ישראל מהווה אתגר עצום."

להקיש בעץ

כשישחק בחיפה היה סימס הרבה יותר רחוק מהזקוקים. היום הוא קרוב אליהם, ולא רק בגלל הכדורסל: בקיץ פתח "פאב", יחד עם שני שותפים נוספים.

הפאב נקרא המערכת. והוא נמצא בפנת הרחובות כנייהודה וירמיהו בתל-אביב אחד מה מקומות הסוגנים בעיר בשעות הלילה.

אין ספק שסימס הוא אחד הגורמים לעליה לרגל. בהמערכת" אפשר למצוא רבים מהכדורסלים מגושדן, הבאים לאחר המישחקים וגם לפנייהם. כרי להעביר מחוויותיהם על כוס'מירה.

סימס גאה בפאב שלו ומקיש על עץ. "בינתיים הכל בסדר והולך לא רע".

בחיפה רצה לפתוח חנות למוצרי-ספורט. בתל-אביב לא חשב על כך (יש מספיק מיקי ברקוביץ").

הוא בן 26, מוקף בהרבה חתיכות מסביבו. אך הוא צמוד לחברתו, אריאלה. על חתונה הוא לא מדבר בקול רם, חושב בעיקר כיצד לשפר את יכולתו ולשחק טוב יותר מאשר לפני הפציעה.

זקוקים לשחקן גבוה מוילי סימס (רק 1.95 מטר).

סימס היה פנוי להצעות ושתי הקבוצות הבכורות, אחרי האלופה מכבי תל-אביב, הפועל רמת-גן והפועל תל-אביב "רדפו" אחריו. זה הפך למירדף של ממש בנמלה-העופה בן-גוריון. כאשר ראשי שתי הקבוצות ציפו לו ברירתו מהמטוס.

התל-אביבים היו, כנראה, זריזים יותר והחתימו אותו.

התשובה לברקוביץ

למרות שנמצע ולא גילה אפילו חלק מיכולתו בעונה שעברה, מרוצים בהפועל מרכישתו. סימס מרוצה שיבעתיים: "התאקלמתי בהפועל בצורה יוצאת מן הכלל. יש לי שם חברים של ממש. אני לא מצטער אף לרגע שלא חתמתי ברמת-גן. פשוט איני רוצה לחשוב מה היה מצבי כשהגרעון הכספי שלהם כליך גדול והשחקנים חושבים רק על המשכורות שלהם."

סימס מאשר שהמישחק נגד הפועל רמת-גן (87:100), בשבוע שעבר, היה המישחק הטוב של הפועל תל-אביב בתקופה האחרונה. הוא קובע "חרישמייעית": "יש לנו קבוצה טובה שצריכים להתחשב בה: אפילו מכבי תל-אביב."

האם הפועל מסוגל להפיל את מכבי ולגוול ממנה את ההגמוניה אחרי 15 שנים? "כולם רוצים להריח את מכבי. אני מאמין שאפשר לעשות זאת אפילו השנה. הפועל רמת-גן היתה קרובה לכך ולא עשתה זאת. אני חושב שהפועל תל-אביב יש קבוצה לא פחות טובה, ולכן אנו מקווים

סימס בפאב, המערכת" צמוד לחברה

תל-אביב, לתקוע יתר איתן במפעלים של גביעי אירופה.

כשהופיע סימס במדי נבחרת ארצות-הברית במכביה ה'10, ב'1977, הופתעו רבים לראות כדורסלן שחוס'העור בנבחרת שאמורה להיות מורכבת רק מיהודים. אך סימס הוא יהודי מלידה, דור שלישי. סבתו, שהיתה יהודיה, גידלה אותו כיהודי לכל דבר.

כבר בגיל צעיר ברובע ברונקס בניו-יורק התוודע ליהדותו. צחקו עליו כשחשב כיפה: "חשבו שיש לי מחלה בראש, ובגלל זה אני מכסה אותה".

הוא התחיל לשחק פוטבול אמריקאי, אבל עד מהרה גילה שהכדורסל הוא מאור עיניו. הוא שיחק בלואיזיאנה קולג' והיה מועמד לדנוור נאגטס. כשחזר מהמכביה ה'11, ב'1979, שבה

חודשים — חזר אל עצמו אחרי תקופה קשה. הוא גילה שוב את יכולתו הוירטואוזית, אשר יצא לה מוניטין עוד בהיותו במכבי חיפה. אותה היכולת שכמעט היקנתה לו חוזה בדנוור נאגטס, המיקצוענית מליגת א'ני-בי-איי האמ'ריקאית.

אך מעבר ליכולת המאפשרת לו לזקוף את ראשו לקראת ההמשך חגג לפני שבוע. בהולנד, את הופעת הבכורה שלו בגביע אירופה בנצחון חשוב (94:99) על קבוצת טרנס האקסברגן.

עד לפני עשרה ימים לא היה בטוח כלל שיוכל לשחק במסגרת גביע אירופה. רק פעילות הכי שרה של יו"ר הקבוצה, אברהם פלדה, במישרי התאחדות הכדורסל האירופית, במינכן, איפשרה לקבוצתו לשתפו.

כל קבוצה רשאית לשתף שני שחקנים זרים

טיסות לשבוע; וגם 54 מלונות-פאר ברמה בינלאומית, עם 12 אלף חדרים, כבר יש להם בסיאול. עד ל'88 יסיימו את בנייתם של 13 בתי-מלון (עם 3,000 חדרים) נוספים.

אך הקוריאנים גם זקוקים ל-33 מסלולי-תחבורה (מאולמות להיאבקות וסיף ועד למס' לולה-הרכיבה, החייב לכלול ארוות ובריכות-רחצה לטוסיס). 17 כבר יש להם, כולל איצ'י-טדיון-הענק האולימפי (על שטח של 132 דונם עם 100 אלף מקומות-ישיבה).

בסר תיקשורת. הקוריאנים, המצפים ל-13 אלף ספורטאים מ-150 ארצות, שייתחרו ב'23 ענפי-ספורט, בנים כפר אולימפי (על 447 דונם, שטח הקטן במיקצת מחצי שיטחה של העיר העתיקה בירושלים), אשר יכיל 2160 דירות ואולם-אוכל, שבו ניתן יהיה להאכיל 2,000 ספורטאים במשמרת אחת.

הם גם יקימו, לראשונה מאז אולמפיאדת מינ' כן ב'72, כפר מיוחד ל-7,000 אנשי-התיקשורת הצפויים ומה שכטוח, בטוח — הם גם חשבו על חזרה כללית: יהיו אלה מישחקי אסיה, שיערכו בסיאול שנתיים לפני ההצגה הגדולה, בקיץ '86.

אחרי הכל נחשב רוון, יבואן מוצרי-ספורט ובעל חנות למוצרי-ספורט, הנוהג במכונית-מרצ' דס, לאחר המאמנים האמרידים בליגה.

האולימפיאדה

שלווה עם חזרה כללית

בקיץ 1988 בסיאול:

בריכות-רחצה לסוסים

בלוס-אנג'לס '84 הסתיימו המישחקים האולימפיים בעורף הכנסות על הוצאות, בסך 150 מיליון דולר. הקוריאנים, שיארחו את האולימפיאדה הבאה, בקיץ '88, בסיאול בירתם, ישמחו מאוד אם ההכנסות יכסו את ההוצאות הצפויות: שלושה מיליארד דולר.

אבל האמת היא שחשבו-ההוצאות וההכנסות אינו מטריד את המארחים מארץ שלווה-הבוקר במיוחד. מה שמעניין אותם זה להיות מוכנים כפי שצריך.

ובנושא זה הם ערכו השבוע את המאון: כנמלה-העופה הבינלאומי של סיאול, קימפו, פועלות 12 חברות-העופה בינלאומיות עם 100

מאמון רוזן הלוחא לפני הפיצוץ

אם זה יקרה, לא ברור כיצד תיגב מכבי. בינתיים היא לא הגיבה כאשר, עוד בטרם כל, כבר עברו שני שחיני מכבי תל-אביב להפועל גש'ם: אלוף הארץ ב-100 מטר חופשי, רוזיאל רימר והשחינית רותם פורת.

עיסקה סיבובית

המאמון במזמון

של קבוצה עם בעיה

לפני שבועיים החליפו ברומנית שני שחקנים בכירים את קבוצותיהם: אלי יאני עבר מהפועל כפר-סבא להפועל תל-אביב, שהשאילה את רב רמלר להפועל באר-שבוע.

באר-שבוע נתבקשה לשלם עבור השאלתו של רמלר, לשנה אחת, 15 אלף דולר. אבל לבארי שבועים לא היה כסף. התל-אביבים החזו, כי הם היו זקוקים לכסף כדי לשלם לכפר-סבא עבור יאני.

ואו, ברגע האחרון לפני פיצוץ העיסקה כולה, בא לעזרת באר-שבוע מאמן הקבוצה, צבי רוון, והילוה לקבוצה 5,000 דולר.